A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2021. február 4.*

„Előzetes döntéshozatal – Közös kereskedelempolitika – Dömpingellenes vámok – 384/96/EK rendelet – A 3. cikk (9) bekezdése – Jelentős kár veszélye – Tényezők – A 9. cikk (4) bekezdése – 926/2009/EK rendelet – A Kínai Népköztársaságból származó egyes varrat nélküli vas- vagy acélcsövek behozatala – Érvénytelenség”

A C-324/19. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Finanzgericht Hamburg (hamburgi pénzügyi bíróság, Németország) a Bírósághoz 2019. április 19-én érkezett, 2019. április 3-i határozatával terjesztett elő

az **eurocylinder systems AG**

és

a **Hauptzollamt Hamburg-Stadt**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: M. Vilaras tanácselnök, N. Piçarra (előadó), D. Šváby, S. Rodin és K. Jürimäe bírák,

főtanácsnok: P. Pikamäe,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az eurocylinder systems AG képviseletében C. Salder és M. Oldiges Rechtsanwälte,

– az Európai Unió Tanácsa képviseletében H. Marcos Fraile és J. Bauerschmidt, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: N. Tuominen avocat,

– az Európai Bizottság képviseletében kezdetben: A. Demeneix és N. Kuplewatzky, később: P. Němečková, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

* Az eljárás nyelve: német.

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a Kínai Népköztársaságból származó egyes varrat nélküli vas- vagy acélcsövek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2009. szeptember 24-i 926/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 262., 19. o.; a továbbiakban: vitatott rendelet) érvényességére vonatkozik.

2 E kérelmet az eurocylinder systems AG (a továbbiakban: eurocylinder) és a Hauptzollamt Hamburg-Stadt (hamburgi fővámhivatal, Németország; a továbbiakban: vámhatóság) között az eurocylinder által a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: KNK) származó varrat nélküli acélcsövek behozatala után megfizetett, a vitatott rendelet alapján kivetett dömpingellenes vám jogszerűsége tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az alaprendelet

3 A 2004. március 8-i 461/2004/EK tanácsi rendelettel (HL L 77., 12. o., magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 150. o.) módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL L 56., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o. a továbbiakban: alaprendelet) (2), (4) és (10) preambulumbekezdése kimondja:

„(2) mivel [az Európai Gazdasági Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt vagy szubvencionált behozatallal szembeni védelemről szóló, 1988. július 11-i 2423/88/EGK tanácsi rendelettel (HL 1988. L 209., 1. o.) létrehozott közös szabályozás] elfogadása a fennálló nemzetközi kötelezettségekkel összhangban történt, különösen azokkal, amelyek az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (a továbbiakban: GATT) VI. cikkéből, a GATT VI. cikkének végrehajtásáról kötött megállapodásból (az 1979. évi dömpingellenes kódex) és a GATT VI., XVI. és XXIII. cikkének értelmezéséről és alkalmazásáról szóló megállapodásból (Szubvenciók és a kiegyenlítő vámok kódexe) erednek;

[…]

(4) mivel a szabályok alkalmazása során a GATT-egyezmény által megállapított jogok és kötelezettségek egyensúlyának megőrzése érdekében elengedhetetlen, hogy [az Európai Unió] tekintetbe vegye, hogy ezeket a szabályokat [az Unió] fő kereskedelmi partnerei miként értelmezik;

[…]

(10) mivel kívánatos világos és részletes iránymutatásokat alkotni azokra a tényezőkre vonatkozóan, amelyek lényegesek lehetnek annak megállapításában, hogy a dömpingelt behozatal okozott-e jelentős kárt, illetve fenyeget-e jelentős kár okozásával; mivel, annak kimutatásakor, hogy az érintett import mennyisége és árszínvonala miatt [az Unió] valamely gazdasági ágazata kárt szenvedett, figyelmet kell fordítani az egyéb tényezőkre és különösen [az Unión] belül uralkodó piaci viszonyokra”.

4 Az alaprendelet 1. cikke ekként rendelkezik:

„(1) Dömpingellenes vám vethető ki minden olyan dömpingelt termékre, amelynek [az Unióban] történő szabad forgalomba bocsátása kárt okoz.

(2) Egy termék akkor tekinthető dömpingelt terméknek, ha [az Unióba] irányuló exportára alacsonyabb, mint egy hasonló terméknek a rendes kereskedelmi forgalomban az exportáló országra megállapított összehasonlítható ára.

[…]”

5 E rendeletnek „A kár [helyesen: kár fennállásának] meghatározása” címet viselő 3. cikke értelmében:

„(1) E rendelet alkalmazásában a »kár«, amennyiben másként nincs meghatározva, [az uniós] gazdasági ágazatnak okozott jelentős hátrányt, [az uniós] gazdasági ágazatnak jelentős hátrány okozásával való fenyegetését, illetve [az uniós] gazdasági ágazat létrehozásának jelentős hátráltatását jelenti, és e cikk rendelkezéseinek megfelelően kell értelmezni.

[…]

(5) A dömpingelt behozatalnak az érintett [uniós] gazdasági ágazatra gyakorolt hatásvizsgálatának [helyesen: gyakorolt hatásaira vonatkozó vizsgálatnak] mindazoknak a gazdasági tényezőknek és mutatóknak az értékelésére ki kell terjednie, amelyek a gazdasági ágazat helyzetét befolyásolják, beleértve azt a tényt, hogy valamely gazdasági ágazat még a korábbi dömpingelt behozatal vagy támogatás hatásaiból való felépülés folyamatában van; figyelembe kell venni a dömpingkülönbözet tényleges nagyságát; az eladások, a nyereség, a termelés, a piaci részesedés, a termelékenység, a beruházások megtérülésének vagy a kapacitások kihasználtságának tényleges vagy potenciális visszaesését; [az uniós] árakat befolyásoló tényezőket; a pénzforgalomra (cash-flow), az árukészletekre, a foglalkoztatottságra, a bérekre, a növekedésre, a tőkebevonási vagy beruházási képességre gyakorolt tényleges és potenciális kedvezőtlen hatásokat. Ez a felsorolás nem kimerítő, és ezen tényezők közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.

[…]

(7) A dömpingelt behozatalon kívüli azon ismert tényezőket, amelyek a dömpinggel egy időben kárt okoznak [az Unió] egy gazdasági ágazatának, szintén meg kell vizsgálni annak biztosítása érdekében, hogy az ezen tényezők által okozott kárt ne tulajdonítsák a (6) bekezdés szerinti dömpingelt behozatal eredményének. Az ilyen tényezők közé tartozik a nem dömpingáron eladott importtermékek ára és mennyisége, a kereslet csökkenése vagy a fogyasztási szokások változásai, a harmadik országbeli és [az uniós] gyártók korlátozó kereskedelmi gyakorlata, illetve a közöttük zajló verseny, a technológiai fejlődés, valamint [az uniós] ipar exportteljesítménye és termelékenysége.”

[…]

(9) A jelentős kárral való fenyegetés meghatározásának [helyesen: megállapításának] tényeken, és nem csupán állításon, feltételezésen vagy távoli eshetőségen kell alapulnia. A körülmények olyan megváltozásának, amely azt a helyzetet idézheti elő, hogy a dömping kárt okoz, világosan előreláthatónak és közelinek kell lennie.

A jelentős kárral való fenyegetés fennállásának meghatározásakor [helyesen: megállapításakor] olyan tényezőkre kell figyelemmel lenni, mint:

a) [az Unió] piacára irányuló dömpingelt behozatal jelentős mértékű növekedése, amely a behozatal lényeges megnövekedését valószínűsíti;

b) az exportőr elegendő szabad kapacitása vagy e kapacitás közeli és lényeges mértékű megnövekedése, amely [az Unióba] irányuló dömpingelt kivitel jelentős növekedését valószínűsíti, figyelembe véve, hogy az exporttöbblet felvételére rendelkezésre állnak-e más exportpiacok;

c) hogy az importtermékek olyan áron érkeznek-e, amely jelentős mértékben leszorítja az árakat, vagy jelentős mértékben megakadályozza azt az áremelkedést, amely egyébként bekövetkezett volna, és amely feltehetőleg növelte volna a további behozatal iránti igényt;

és

d) a vizsgált termék raktárkészletei.

A fentiekben felsorolt tényezők közül önmagában egyik fennállása sem adhat szükségszerűen döntő útmutatást, de az összes számba vett tényező megléte arra enged következtetni, hogy a közeljövőben növekedni fog a dömpingelt kivitel, és amennyiben nem kerül sor védintézkedésekre, jelentős kár keletkezik.”

6 Az említett rendelet „A vizsgálat” című 6. cikke az (1) bekezdésében a következőket mondja ki:

„Az eljárás megindítását követően a tagállamokkal együttműködve eljáró Bizottság [uniós] szinten vizsgálat megindítását kezdeményezi. Az ilyen vizsgálatnak ki kell terjednie mind a dömpingre, mind a kárra, és a kettőt egyszerre kell vizsgálni. A reprezentatív tények megállapítása céljából ki kell választani egy vizsgálati időszakot, amely a dömping esetében rendszerint az eljárás megindítását közvetlenül megelőző hat hónapnál nem lehet rövidebb. A vizsgálat lefolytatásának időszakát követő időszakokra vonatkozó információkat szokás szerint nem kell figyelembe venni.”

7 Az alaprendelet „Átmeneti intézkedések” című 7. cikke alapján:

„(1) Átmeneti dömpingellenes és kiegyenlítő vámokat lehet kivetni, ha az 5. cikknek megfelelően eljárás indult, erről értesítést adtak ki, és az 5. cikk (10) bekezdésének megfelelően az érdekelt felek megfelelő lehetőséget kaptak az információik benyújtására és az észrevételeik megtételére, továbbá amennyiben a dömping és az ebből következően [az Unió] valamely gazdasági ágazatának okozott kár ténye időleges megállapítást nyert, és ha [az Unió] érdekei beavatkozást kívánnak meg a kár megelőzése céljából. Az átmeneti vámokat legkorábban az eljárás megkezdésétől számított 60. nappal és legkésőbb az eljárás megkezdése után kilenc hónappal lehet kivetni.

[…]

(4) Az átmeneti intézkedéseket a Bizottság konzultáció, illetve rendkívüli sürgősségű esetekben a tagállamok tájékoztatása után hozza meg. Ez utóbbi esetben a konzultációkat legkésőbb attól az időponttól számított 10 napon belül kell lefolytatni, amikor a tagállamokat a Bizottság intézkedéséről értesítették.

[…]

(7) Átmeneti vámok hat hónapra vethetők ki, és további három hónappal meghosszabbíthatók, illetve kilenc hónapra is kivethetők. […]”

8 E rendeletnek „Az eljárás megszüntetése intézkedés meghozatala nélkül; végleges vámok kivetése” elnevezésű 9. cikke a (4) bekezdésében kimondja:

„Ha a végkövetkeztetésként megállapított tények dömpingre és az ezzel okozott kárra utalnak, és ha [az Unió] érdekei a 21. cikknek megfelelően beavatkozást kívánnak meg, a Tanács végleges dömpingellenes vámot vet ki, a Bizottságnak a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott

javaslata alapján. A javaslatot a Tanács elfogadja, hacsak a javaslatnak a Bizottság által történt benyújtását követő egy hónapon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett nem dönt. Ha átmeneti vámok vannak hatályban, a végleges intézkedésre vonatkozó javaslatot ezek lejárta előtt legkésőbb egy hónappal a Tanács elé kell terjeszteni. A dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg a megállapított dömpingkülönbözetet, de a különbözetnél alacsonyabbnak kell lennie, ha az ilyen kisebb összegű vám is elegendő [az uniós] iparnak okozott kár elhárítására."

9 Az említett rendelet 11. cikke (2) bekezdésének első albekezdése a következőket írja elő:

A végleges dömpingellenes intézkedés hatálya a kivetését követő öt év után vagy a dömpingre és a kárra egyaránt kiterjedő legutolsó felülvizsgálat lezárását követő öt év után megszűnik, kivéve ha a felülvizsgálat azt állapítja meg, hogy ez a megszűnés valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna. A megszűnés felülvizsgálatát a Bizottság kezdeményezésére vagy a közösségi termelők, illetve a nevükben eljáró személyek kérésére kell megindítani, és az intézkedések a felülvizsgálat ideje alatt hatályban maradnak."

10 Az alaprendeletet hatályon kívül helyezte és annak helyébe lépett az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o.; helyesbítések: HL 2010. L 7., 22. o.; HL 2016. L 44., 20. o.), amelyet pedig az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 176., 21. o.) helyezett hatályon kívül és lépett a helyébe.

Az ideiglenes rendelet

11 A Bizottság az alaprendelet 7. cikke alapján 2009. április 7-én elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó varrat nélküli vas- vagy acélcsövek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló 289/2009/EK rendeletet (HL 2009. L 94., 48. o.; a továbbiakban: ideiglenes rendelet).

12 Az egyes varrat nélküli vas- és acélcsövek (a továbbiakban: vncs) behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám mértékét az ideiglenes rendelet 1. cikkének (2) bekezdése a Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd (a továbbiakban: Hubei) esetében 15,6%-ban, a Shandong Luxing Steel Pipe Co. Ltd esetében pedig 15,1%-ban, az e rendelet mellékletében említett társaságok esetében 22,3%-ban, a többi társaság esetében pedig 24,2%-ban állapította meg.

13 E rendelet (13) preambulumbekezdésében a Bizottság megjegyezte, hogy a dömping és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár vizsgálata a 2007. július 1. és 2008. június 30. közötti időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak) terjedt ki, a kár felmérése szempontjából releváns tendenciák vizsgálata pedig a 2005. január 1. és a vizsgálati időszak vége közötti időszakot (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) ölelte fel.

14 Az említett rendelet (89)–(126) preambulumbekezdésében a Bizottság megállapította, hogy nem érte jelentős kár az uniós gazdasági ágazatot, ugyanakkor e gazdasági ágazatot jelentős kár fenyegette, amennyiben nem fogadnak el dömpingellenes intézkedéseket.

A vitatott rendelet

15 Az alaprendelet 9. cikke alapján a vitatott rendelet 1. cikkének (1) bekezdésében végleges dömpingellenes vámot vetett ki a KNK-ból származó egyes vncs-k behozatalára, és a (2) bekezdésben e vám mértékét a Shandong Luxing Steel Pipe Co. Ltd esetében 17,7%-ban, az e rendelet mellékletében említett többi együttműködő vállalat esetében 27,2%-ban, a többi társaság esetében pedig 39,2%-ban állapította meg.

16 A vitatott rendelet (35)–(81) preambulumbekezdésében megerősítette az ideiglenes rendeletben szereplő azon megállapítást, amely szerint egyrészt az uniós gazdasági ágazat sebezhető állapotban volt a vizsgálati időszak végén, még ha ezen időszak alatt nem is szenvedett kárt, másrészt pedig, ha nem fogadnának el dömpingellenes intézkedéseket, az egyes vncs-knek a KNK-ból származó dömpingelt behozatala nagyon rövid távon jelentős kárt okozna e gazdasági ágazatnak. E rendelet figyelembe vette a 2008 júliusa és 2009 márciusa közötti időszakra vonatkozó adatokat (a továbbiakban: vizsgálati időszakot követő időszak).

17 A vitatott rendeletet az Európai Unió Törvényszéke 2014. január 29-i Hubei Xinyegang Steel kontra Tanács ítélete (T-528/09, EU:T:2014:35) megsemmisítette annyiban, amennyiben az dömpingellenes vámot vetett ki a Hubei által gyártott termékekre. Az ezen ítélettel szemben benyújtott fellebbezéseket a Bíróság a 2016. április 7-i ArcelorMittal Tubular Products Ostrava és társai kontra Hubei Xinyegang Steel ítélet (C-186/14 P és C-193/14 P, EU:C:2016:209) elutasította.

Az (EU) 2015/2272 végrehajtási rendelet

18 A Bizottság 2014. október 3-án az 1225/2009 rendelet 11. cikkének (2) bekezdése alapján a vitatott rendelet által bevezetett dömpingellenes intézkedések hatályvesztése címén felülvizsgálatot indított. E felülvizsgálat célja a dömping folytatódása vagy megismétlődése valószínűségének értékelése volt ezen intézkedések lejárta következtében, és a 2013. július 1. és 2014. június 30. közötti időszakra vonatkozott.

19 2015. december 7-én e vizsgálat eredményeként a Bizottság elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó egyes varrat nélküli vas- és acélcsövek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámnak az 1225/2009 rendelet 11. cikke (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követő kivetéséről szóló, 2015. december 7-i (EU) 2015/2272 végrehajtási rendeletet (HL 2015. L 322., 21. o.). Az e végrehajtási rendeletben megállapított dömpingellenes vámtételek megegyeztek a vitatott rendeletben előírtakkal.

Az (EU) 2018/928 végrehajtási határozat

20 2018. június 28-án a Bizottság elfogadta a 926/2009 rendelet és a 2015/2272 végrehajtási rendelethez kapcsolódó C-186/14. P. és C-193/14. P. sz. egyesített ügyekben hozott ítéletekkel összefüggő vizsgálat újbóli megindításának megszüntetéséről szóló (EU) 2018/928 végrehajtási határozatot (HL 2018. L 164., 51. o.).

21 E végrehajtási határozat (7), (36) és (37) preambulumbekezdésében a Bizottság lényegében hangsúlyozta, hogy azon felülvizsgálatnak az alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének megfelelően történő újbóli megindítása, amely a 1225/2009 végrehajtási rendelet elfogadásához vezetett, nem a vitatott rendelet érvényességének a Hubeitől eltérő kínai exportáló gyártók tekintetében történő vizsgálatára irányult, hanem annak meghatározására, hogy szükséges-e a végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezése a 2014. január 29-i Xinyegang Steel kontra Tanács (T-528/09, EU:T:2014:35), valamint a 2016. április 7-i ArcelorMittal Tubular Products Ostrava és társai kontra Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P és C-193/14 P, EU:C:2016:209) ítéletek fényében.

22 Egyébiránt az említett határozat (67) preambulumbekezdésében a Bizottság jelezte, hogy nem kell hatályon kívül helyezni a 2015/2272 végrehajtási rendelettel kivetett, a Hubeitől eltérő kínai exportáló gyártókra alkalmazandó dömpingellenes vámokat, figyelemmel arra a negatív hatásra, amelyet az ilyen hatályon kívül helyezés az uniós gazdasági ágazatra gyakorolna.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

23 2014. november 4-én az eurocylinder, amely nagynyomású acélpalackokat gyárt, a Tianjin Pipe (Group) Corporation által gyártott vncs-ket importált a KNK-ból.

24 A behozatali vámok megállapításáról szóló, 2014. november 4-i határozatával a vámhatóság 22 123,10 euró összegű dömpingellenes vámot vetett ki az eurocylinderre a vitatott rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében előírt 27,2%-os vámtétel alkalmazásával.

25 2017. november 6-án az eurocylinder e dömpingellenes vám visszatérítését kérte a vámhatóságtól azzal az indokkal, hogy a vitatott rendeletet részben megsemmisítette a 2014. január 29-i Hubei Xinyegang Steel kontra Tanács ítélet (T-528/09, EU:T:2014:35), amelyet a Bíróság 2016. április 7-i ArcelorMittal Tubular Products Ostrava és társai kontra Hubei Xinyegang Steel ítélete (C-186/14 P és C-193/14 P, EU:C:2016:209) helybenhagyott. Az eurocylinder szerint a Törvényszék általi megsemmisítés indokai általános jellegűek, így nem kizárólag a Hubeit érintik.

26 2017. december 12-i határozatával a vámhatóság elutasította az eurocylinder kérelmét azzal az indokkal, hogy a Törvényszék kizárólag a 2014. január 29-i Hubei Xinyegang Steel kontra Tanács ítélet (T-528/09, EU:T:2014:35) alapjául szolgáló ügy felperese, a Hubei által gyártott termékek tekintetében semmisítette meg a vitatott rendeletet.

27 Mivel az e határozattal szemben benyújtott panaszt a vámhatóság 2018. augusztus 23-án elutasította, az eurocylinder keresetet nyújtott be a Finanzgericht Hamburghoz (hamburgi pénzügyi bíróság, Németország), amelyben a vitatott rendelet *erga omnes* hatályú semmisségére hivatkozott.

28 A kérdést előterjesztő bíróság emlékeztet arra, hogy e rendelet azon részének megsemmisítése érdekében, amely dömpingellenes vámot vetett ki a Hubei által gyártott termékekre, a Törvényszék a 2014. január 29-i Hubei Xinyegang Steel kontra Tanács ítéletében (T-528/09, EU:T:2014:35) megállapította, hogy az említett rendelet nyilvánvaló értékelési hibát tartalmaz az uniós gazdasági ágazatot érő jelentős kárral való fenyegetés fennállását illetően, megsértve ezzel az alaprendelet 3. cikkének (9) bekezdését és 9. cikkének (4) bekezdését. Márpedig, mivel az ilyen indok általános hatályú, elegendő lenne ugyanezen rendelet *erga omnes* érvénytelenségének megállapításához.

29 A kérdést előterjesztő bíróság egyébiránt megjegyzi, hogy az eurocylindernek nem volt joga közvetlen keresetet indítani a vitatott rendelettel szemben az EUMSZ 263. cikk alapján, mivel rá nem vonatkozott az e rendelet elfogadásához vezető dömpingellenes vizsgálat. E társaság lehet-e jogosult arra, hogy a vámhatóságnak az alapügyben szóban forgó határozatával szemben benyújtott keresete alátámasztására az említett rendelet érvénytelenségére hivatkozzon.

30 E körülmények között a Finanzgericht Hamburg (hamburgi pénzügyi bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Érvényes-e a [vitatott] rendelet?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés elfogadhatóságáról

31 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy a vitatott rendeletnek a Hubei által az EUMSZ 263. cikk alapján indított megsemmisítés iránti kereset alapján a 2014. január 29-i Hubei Xinyegang Steel kontra Tanács ítélettel (T-528/09, EU:T:2014:35) történő részleges megsemmisítése nem érintette e rendelet egyéb rendelkezéseinek, különösen az e társaság által gyártottaktól, exportáltaktól vagy behozottaktól eltérő termékekre kivetett dömpingellenes vám kivetéséről szóló rendelkezéseknek a jogszerűségét. Mindaddig, amíg ezeket a rendelkezéseket előzetes döntéshozatal iránti kérelem vagy jogellenességi kifogás következtében nem vonták vissza, illetve nem nyilvánítják érvénytelennek, azok minden más személlyel szemben teljes joghatással bírnak (lásd ebben az értelemben: 2016. február 4-i C & J Clark International és Puma ítélet, C-659/13 és C-34/14, EU:C:2016:74, 183. és 184. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

32 Emlékeztetni kell arra is, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint azon általános elv, amely biztosítja minden jogalany számára azt, hogy a neki sérelmet okozó nemzeti intézkedéssel szemben indított kereset keretében az annak alapjául szolgáló uniós jogi aktus érvénytelenségére hivatkozzon, azt feltételezi, hogy e jogalany nem jogosult arra, hogy az EUMSZ 263. cikk alapján közvetlenül kérje az uniós bíróságtól ezen aktus megsemmisítését. Ezzel szemben a jogalany akadályozva van abban, hogy az említett aktus érvénytelenségére a hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróság előtt hivatkozzon, ha megállapítható, hogy e jogalany kétségtelenül jogosult lett volna ugyanazon aktus megsemmisítését kérni az uniós bíróságtól (lásd ebben az értelemben: 2019. szeptember 19-i Trace Sport ítélet, C-251/18, EU:C:2019:766, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

33 Márpedig a jelen ügyben, amint azt a kérdést előterjesztő bíróság megjegyezte, az eurocylinder olyan importőr, akit nem érintett a vitatott rendelet elfogadásához vezető vizsgálat, és még csak nem is említették e rendeletben. Ezenkívül a Bíróság rendelkezésére álló iratokból nem tűnik ki, hogy az eurocylinder az alapügyben szóban forgó vncs-k exportőrével kapcsolatban álló importőr lenne. Mindenesetre a Bíróság már pontosította, hogy az importőr minőség, még ha a szóban forgó termék exportőreivel áll is kapcsolatban, önmagában nem lehet elegendő annak megállapításához, hogy az importőrt valamely dömpingellenes vám kivetéséről szóló rendelet személyében érinti (2019. szeptember 19-i Trace Sport ítélet, C-251/18, EU:C:2019:766, 37. pont).

34 A fentiekből következik, hogy az eurocylinder kétségkívül nem lett volna jogosult arra, hogy az EUMSZ 263. cikk alapján a vitatott rendelet megsemmisítését kérje.

35 Következésképpen az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadható.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

36 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a vitatott rendelet, amennyiben végleges dömpingellenes vámot vezet be, és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről rendelkezik a KNK-ból származó egyes vncs-k behozatalára, érvényes-e az alaprendelet 3. cikkének (9) bekezdésével összefüggésben értelmezett 9. cikkének (4) bekezdése értelmében.

37 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a közös kereskedelempolitika és különösen a kereskedelempolitikai védintézkedések területén az Unió intézményei széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az általuk vizsgálandó gazdasági, politikai helyzetek összetettségéből adódóan (2019. szeptember 19-i Trace Sport ítélet, C-251/18, EU:C:2019:766, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

38 Az ilyen jogkör gyakorlása feletti bírói felülvizsgálatnak – az EUMSZ 263. cikkre alapított kereset keretében és az érvényesség értékelésére irányuló, az EUMSZ 267. cikk szerint benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem keretében egyaránt – az eljárási szabályok betartásának, a vitatott

módszer végrehajtásához kiválasztott adatok tényszerű pontosságának, ezen adatok értékelése során a nyilvánvaló hiba kizárásának, illetve a hatáskörrel való visszaélés kizárásának ellenőrzésére kell korlátozódnia (2016. február 4-i C & J Clark International és Puma ítélet, C-659/13 és C-34/14, EU:C:2016:74, 162. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

39 Egyébiránt az alaprendelet 3. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 9. cikkének (4) bekezdése értelmében, ha a megállapított tényállás dömpingre és az uniós gazdasági ágazatnak okozott jelentős kárra vagy kárral való fenyegetésre utalnak, a Tanács végleges dömpingellenes vámot vet ki. Az említett rendelet 3. cikke (9) bekezdése első és második albekezdésének megfelelően az uniós gazdasági ágazatnak okozott jelentős kárral való fenyegetés fennállásának megállapításához meg kell vizsgálni különösen az e rendelkezésben kifejezetten említett négy tényezőt, és nem lehet csupán állításra, feltételezésre vagy távoli eshetőségre kell támaszkodni.

40 Ezenkívül a Bíróság már pontosította, hogy a kárral való fenyegetés fennállását, akárcsak a kár fennállását, a dömpingellenes intézkedés elfogadásának időpontjában kell megállapítani, tekintettel az uniós gazdasági ágazat ezen időpontban fennálló helyzetére. Csak ezen állapotra tekintettel tudják ugyanis az uniós intézmények megállapítani, hogy a jövőbeli dömpingelt behozatal közeli növekedése ezen ágazat számára jelentős kárt okoz-e abban az esetben, ha nem kerül sor kereskedelempolitikai védintézkedések meghozatalára (lásd ebben az értelemben: 2016. április 7-i ArcelorMittal Tubular Products Ostrava és társai kontra Hubei Xinyegang Steel ítélet, C-186/14 P és C-193/14 P, EU:C:2016:209, 71. pont).

41 Az uniós intézmények azonban jogosultak arra, hogy bizonyos körülmények között figyelembe vegyék a vizsgálati időszak utáni adatokat. Az ilyen jogosultság áll fenn különösen a nem a kár megállapítására, hanem a kárral való fenyegetés megállapítására vonatkozó vizsgálatok keretében, amely kárral való fenyegetés a jellegéből adódóan egy előretekintő elemzést foglal magában. Ezek az adatok tehát felhasználhatók az ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló bizottsági rendeletben szereplő előrejelzések megerősítéséhez vagy cáfolatához, és az első esetben végleges dömpingellenes vám kivetéséhez. Azonban a vizsgálati időszak utáni adatok uniós intézmények általi felhasználása nem mentesülhet az uniós bíróság általi felülvizsgálat alól (lásd ebben az értelemben: 2016. április 7-i ArcelorMittal Tubular Products Ostrava és társai kontra Hubei Xinyegang Steel ítélet, C-186/14 P és C-193/14 P, EU:C:2016:209, 71–73. pont).

42 Végül a Tanácsnak az uniós gazdasági ágazat helyzetére vonatkozó, az uniós gazdasági ágazatnak okozott, az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében vett jelentős kár elemzése keretében levont következtetése főszabály szerint releváns az e rendelet 3. cikkének (9) bekezdése értelmében vett, az ezen gazdasági ágazatot érő jelentős kárral való fenyegetés elemzése keretében (lásd ebben az értelemben: 2016. április 7-i ArcelorMittal Tubular Products Ostrava és társai kontra Hubei Xinyegang Steel ítélet, C-186/14 P és C-193/14 P, EU:C:2016:209, 31. pont).

43 A vitatott rendelet érvényességét a fenti megfontolások fényében kell értékelni az alaprendelet 3. cikkének (9) bekezdésével összefüggésben értelmezett 9. cikke (4) bekezdésének rendelkezései alapján.

44 A jelen ügyben a Tanács a vitatott rendelet (47)–(49) preambulumbekezdésében megerősítette a Bizottságnak az ideiglenes rendelet (88) és (89) preambulumbekezdésében szereplő értékelését, amely szerint az uniós gazdasági ágazatot nem érte jelentős kár a vizsgálati időszak alatt, még ha ez az ágazat sebezhető állapotban volt is ezen időszak végén. Mindazonáltal, tekintettel többek között az említett időszakot követően bekövetkezett tények vizsgálatára, a Tanács a vitatott rendelet (76)–(81) preambulumbekezdésében úgy vélte, hogy ebben az időpontban jelentős kárral való fenyegetés állt fenn az uniós gazdasági ágazat számára, hasonlóan ahhoz, amit a Bizottság az ideiglenes rendelet (126) preambulumbekezdésében megállapított.

Az uniós gazdasági ágazatnak a vizsgálati időszak végén fennálló sebezhető állapota fennállásáról

45 Annak érdekében, hogy az ideiglenes rendelet (89) preambulumbekezdésében arra a következtetésre jusson, hogy az uniós gazdasági ágazat a vizsgálati időszak végén sebezhető állapotban volt, a Bizottság e rendelet (66)–(87) preambulumbekezdésében az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése alapján értékelte az ezen ágazat helyzetét befolyásoló releváns gazdasági tényezőket és mutatókat, úgymint a termelést, a kapacitásokat és azok kihasználtságának mértékét, a raktárkészleteket, az eladások mennyiségét, a piaci részesedéseket, a növekedést, a foglalkoztatást, a termelékenységet, a béreket, az eladási árat befolyásoló tényezőket, a megtérülést és a befektetések megtérülését, a fizetőképesség változását és a tőkemozgosításra való képességet, és végül a dömpingkülönbözet jelentőségét és az uniós gazdasági ágazatnak a korábbi dömpinggyakorlatok utáni felépülését.

46 Különösen, ami ez utóbbi tényezőt illeti, a Bizottság az ideiglenes rendelet (87) preambulumbekezdésében hangsúlyozta, hogy bár 2006 folyamán dömpingellenes intézkedéseket írtak elő a több országból származó dömpingelt behozatal által okozott kár kompenzálása érdekében, az uniós gazdasági ágazat nem részesülhetett teljes mértékben a piacnak a vizsgált időszak alatt megfigyelt kivételes bővüléséből, mivel az intézkedések tárgyát képező behozatalok által korábban birtokolt piaci részesedéseket a kínai import vette át. A Bizottság kifejtette, hogy e fejlemények akadályozták az uniós gazdasági ágazat teljes helyreállítását, és korlátozták a termelési kapacitásokba való beruházást, valamint azok abból a célból való bővítését, hogy lépést tudjanak tartani a piacbővüléssel.

47 A Tanács a maga részéről a vitatott rendelet (47)–(49) preambulumbekezdésében megerősítette a Bizottságnak az uniós gazdasági ágazat vizsgálati időszak végén fennálló sebezhető állapotára vonatkozó értékelését. Ennek keretében többek között megállapította, hogy a vizsgálati időszak alatt elszenvedett kár ugyan nem volt jelentős, azonban azt is kifejtette, hogy tekintettel az Unió piacára érkező dömpingelt behozatal mértékére, az uniós gazdasági ágazat ki volt téve az ebből az importból eredő káros hatásoknak, és piaci részesedése öt százalékponttal csökkent a figyelembe vett időszakban.

48 Meg kell azonban állapítani, hogy a Tanács azon értékelését, amely szerint az uniós gazdasági ágazat lényegében nem állt helyre teljes mértékben a 2006-os évet megelőző dömpingmagatartásokat követően, semmilyen konkrét bizonyíték nem támasztja alá, és az semmiképpen sem vezethető le a jelen ítélet 45. pontjában azonosított gazdasági körülményekből és tényezőkből, hanem éppen ellenkezőleg, azok összességükben az uniós gazdasági ágazat helyzetének a figyelembe vett időszakban bekövetkezett pozitív változását mutatják.

49 Először is az a körülmény, hogy az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése a figyelembe vett időszakban öt százalékponttal csökkent, nem figyelembe elszigetelten. Azt a tényt is figyelembe kell venni, hogy egyrészt e piaci részesedés jelentős maradt a vizsgálati időszak során, azaz 63,6% volt (az ideiglenes rendelet (75) preambulumbekezdése), másrészt pedig azt, hogy az említett gazdasági ágazat eladásainak volumene és ára növekedett ebben az időszakban (az ideiglenes rendelet (73) és (80) preambulumbekezdése).

50 Másodszor a Tanács arra vonatkozó értékelése, hogy a KNK-ból származó behozatal milyen hatással van az uniós gazdasági ágazat beruházásaira, valamint annak arra való képességére, hogy termelési kapacitásokat alakítson ki, közvetlen ellentmondásban áll azzal a ténnyel, hogy ezen ágazat beruházásai a figyelembe vett időszakban körülbelül 185%-kal nőttek (az ideiglenes rendelet (85) preambulumbekezdése).

51 Harmadszor, bár a Bizottság jelezte, hogy a gazdasági tendencia megfordulása esetén az uniós gazdasági ágazat ki lenne téve a dömpingelt behozatal esetlegesen káros hatásainak (az ideiglenes rendelet (89) preambulumbekezdése), az ilyen körülmény, mivel adott esetben csak jövőbeli sebezhető helyzet azonosítását teszi lehetővé, nem igazolhatja, hogy ez az ágazat sebezhető állapotban volt a vizsgálati időszak végén.

52 E körülmények között a Tanács nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor megerősítette a Bizottság azon következtetését, amely szerint az uniós gazdasági ágazat sebezhető állapotban volt a vizsgálati időszak végén, mivel ezt a következtetést nem támasztják alá a jelen ügy releváns adatai.

A jelentős kárral való fenyegetésnek a vizsgálati időszak végén való fennállásáról

53 Annak megállapításához, hogy a vizsgálati időszak végén jelentős kárral való fenyegetés áll fenn az uniós gazdasági ágazatot illetően, a Tanács a vitatott rendelet (66)–(74) preambulumbekezdésében lényegében az alaprendelet 3. cikke (9) bekezdésének második albekezdésében említett négy tényezőre támaszkodva megvizsgálta a dömpingelt behozatalok volumenének alakulását, az exportőröknél rendelkezésre álló kapacitástartalékot, a KNK-ból származó import árát és a raktárkészletek szintjét.

54 Ami először is a dömpingelt behozatal volumenének alakulását illeti, emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 3. cikke (9) bekezdése második albekezdésének a) pontjában említett tényező „[az Unió] piacára irányuló dömpingelt behozatal jelentős mértékű növekedése, amely a behozatal lényeges megnövekedését valószínűsíti”.

55 Márpedig a Bizottságnak az ideiglenes rendelet (115) és (116) preambulumbekezdésében szereplő és a Tanács által a vitatott rendelet (66)–(68) preambulumbekezdésében megerősített megállapításának – miszerint az uniós piac általános helyzete nem gyakorolt „lényeges” hatást a dömpingelt import „volumenének alakulására”, és hogy e dömpingelt import nyomása az uniós piacon valószínűleg „nagymértékben” nőni fog – ellentmondanak a vizsgálati időszak utáni adatok, amelyeket szintén figyelembe vettek e rendeletben.

56 Konkrétabban a vitatott rendelet (52) preambulumbekezdésében a Tanács megállapította, hogy a KNK-ból származó behozatal abszolút volumenben „egyértelműen csökkent”, mivel e behozatal – amint azt az e preambulumbekezdésben szereplő táblázat tanúsítja – a vizsgálati időszak alatti 542 840 tonnáról 306 866 tonnára csökkent az azt követő időszakban.

57 Kétségtelen, hogy a vitatott rendelet (68) preambulumbekezdésében a Tanács hangsúlyozta, hogy „[ahogy] azt a fenti (52) preambulumbekezdés is megállapította, az abszolút volumenben mért csökkenés ellenére az érintett termék Kínából származó behozatalának piaci részesedése a vizsgálati időszak után enyhén megnőtt”. Mindazonáltal ezen „enyhe növekedés”, amely csak 0,7%-os piaci részesedésnek felelt meg, önmagában nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy az uniós piacon dömpingelt behozatal jelentős növekedése volt tapasztalható, amely a behozatal lényeges megnövekedését valószínűsíti. Végeredményben, amint arra a Tanács a vitatott rendelet (53) preambulumbekezdésében rámutatott, az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése csak 0,1%-kal csökkent a vizsgálati időszak és a vizsgálati időszakot követő időszak között, az első esetében 63,6%-ról az utóbbi során 63,5%-ra csökkenve.

58 Ebben az összefüggésben a Bíróságnak a jelen ítélet 41. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatára tekintettel hangsúlyozni kell a vizsgálati időszak utáni adatok jelentőségét a kárral való fenyegetés fennállásának jövőre vonatkozó elemzése keretében, mivel ezek az adatok felhasználhatók az ideiglenes rendeletben szereplő előrejelzések megerősítésére vagy cáfolására.

59 Márpedig a jelen ügyben az említett, a jelen ítélet 56. és 57. pontjában felidézett adatok nem erősítik meg az uniós piacra irányuló dömpingelt behozatal olyan jelentős mértékű növekedésének fennállását, amely az alaprendelet 3. cikke (9) bekezdése második albekezdésének a) pontja értelmében a behozatalok jelentős növekedésének valószínűségével járt.

60 Másodszor, ami az exportőröknél fel nem használt kapacitástartalékot illeti, emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 3. cikke (9) bekezdése második albekezdésének b) pontjában szereplő tényező a következőket érinti: „az exportőr elegendő szabad kapacitása vagy e kapacitás közeli és lényeges

mértékű megnövekedése, amely [az Unióba] irányuló dömpingelt kivitel jelentős növekedését valószínűsíti, figyelembe véve, hogy az exporttöbblet felvételére rendelkezésre állnak-e más exportpiacok”.

61 A jelen ügyben a Bizottság az ideiglenes rendelet (118) preambulumbekezdésében megjegyezte, hogy „a figyelembe vett időszakban a kínai exportőrök exportálási hajlandósága lényegesen megnőtt, ami az export abszolút értékben mért nagyon jelentős növekedéseként jelent meg”. E rendelet (119) preambulumbekezdésében a Bizottság megállapította egyrészt, hogy „[a] kínai exportnak [az Unióba] irányuló százalékos aránya (az összes kínai exporthoz viszonyítva) a figyelembe vett időszakban jelentősen növekedett, a 2005-ös 1%-ról a vizsgált időszakban mért 9%-ra. Ez megerősíti, hogy a figyelembe vett időszakban jelentős elmozdulás történt az exportálási tevékenységekben és [az Unió] nagyobb jelentőségre tett szert a kínai exportőrök általános piaci stratégiájában. A kínai export további főbb piacai: az USA 36%-kal (a 2007-es 31%-ról), Algéria (6% a 2006-os 2%-ról) és Dél-Korea (6% a 2005-ös 3%-ról).”

62 Ennek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy „az újonnan létrehozott többletkapacitások jelentős része várhatóan az [Unió] piacára fog irányulni”, illetve „különösen az USA piacának jelentős zsugorodása várható, így az innen felszabaduló volumeneket is könnyen átirányíthatják az [Unióba]”. E következtetéseket a Tanács a vitatott rendelet (69)–(71) preambulumbekezdésében megerősítette.

63 E tekintetben azonban meg kell jegyezni, hogy a vitatott rendelet által végzett, a KNK exportja uniós piacra való irányulásának valószínűségére vonatkozó elemzés két szempontból hiányos. Egyrészt ez az elemzés nem vett figyelembe olyan tényezőket, amelyek relevánsak voltak a KNK-ból az Unióba irányuló import növekedésének magyarázata szempontjából. A vitatott rendelet különösen nem hivatkozott az ideiglenes rendelet (130) preambulumbekezdésében említett azon körülményre, hogy „egyértelmű időbeli egybeesés van a kínai termékek piaci részesedésének gyors növekedése és az Oroszországból és Ukrajnából származó, ár tekintetében a kínai termékek legkomolyabb versenytársainak számító import piaci részesedésének jelentős lemorzsolódása között”, noha e körülmény releváns volt az érintett időszak során az Unióba irányuló kínai export százalékos arányának legalábbis részleges magyarázata szempontjából. Másrészt a vitatott rendelet nem vette figyelembe az egyéb azonosított exportpiacoknak az exporttöbblet felvételére való képességét. Márpedig, amint az a jelen ítélet 61. pontjában említett adatokból kitűnik, az e piacokra irányuló export ugyanezen időszakban növekedett.

64 E körülmények között a jelen ügy tényállása nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy az alaprendelet 3. cikke (9) bekezdése második albekezdésének b) pontjában említett tényező érvényesült.

65 Harmadszor, a KNK-ból származó behozatal árát illetően emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 3. cikke (9) bekezdése második albekezdésének c) pontja megköveteli az intézményektől, hogy vizsgálják meg, „hogy az importtermékek olyan áron érkeznek-e, amely jelentős mértékben leszorítja az árakat, vagy jelentős mértékben megakadályozza azt az áremelkedést, amely egyébként bekövetkezett volna, és amely feltehetőleg növelte volna a további behozatal iránti igényt”.

66 A jelen ügyben az ideiglenes rendelet (120) és (121) preambulumbekezdésében a Bizottság megállapította egyrészt, hogy a figyelembe vett időszak után a KNK importárai jóval alacsonyabbak voltak nemcsak az uniós gazdasági ágazat árainál, hanem harmadik országok árainál is, másrészt pedig, hogy nincs ok azt feltételezni, hogy az alacsony árak a kereslet jelentős szűkülésével jellemezhető gazdasági környezetben hajlamosak lettek volna növekedni. E rendelet (122) preambulumbekezdésében a Bizottság hangsúlyozta, hogy a KNK-behozatal árai némileg növekedtek a vizsgálati időszakot követően, amely körülmény mindenekelőtt bizonyos jelentős nyersanyagok világpiaci árának emelkedését tükrözi. Az említett rendelet (123) preambulumbekezdésében a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a dömpingelt behozatalok „nagyon alacsony áraszintjének” kettős negatív hatása van: egyrészt a dömpingelt behozatal felé való valószínű elmozdulás, másrészt pedig az uniós gyártók által kínált, valamint más forrásokból származó mennyiségekre és árakra gyakorolt „nyomás”.

67 A vitatott rendeletben a Tanács megállapította, hogy a vizsgálati időszakban a különböző forrásokból – és különösen a KNK-ból – származó behozatalok ára jelentősen emelkedett, akárcsak az uniós gazdasági ágazat árai. Megerősítette a Bizottságnak az előző pontban felidézett megállapításait, és e rendelet (73) preambulumbekezdésében megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazat árainak és a KNK-ból importált hasonló termékek árainak a vizsgálati időszakot követő elemzése alapján „párhuzam vonható az ármozgások tekintetében”.

68 Az ármozgások terén fennálló ilyen „párhuzamosságot” azonban nem erősítik meg a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó olyan gazdasági adatok, mint amelyek magában a vitatott rendeletben szerepelnek. E rendelet (52) és (53) preambulumbekezdéséből ugyanis kitűnik, hogy egyrészt az uniós gazdasági ágazat eladási ára és a KNK-import eladási ára közötti különbség körülbelül 10%-kal csökkent a vizsgálati időszak és az azt követő időszak között, az első során tapasztalt körülbelül 40%-ról (476 euró/tonna) a második során megállapítható 30%-ra (448 euró/tonna). Másrészt, míg a vizsgálati időszakot követő időszakban az uniós gazdasági ágazat árai 18,7%-kal emelkedtek, addig a kínai import árai több mint 35%-kal emelkedtek.

69 Mindenesetre, még ha feltételezzük is, hogy az ármozgások tekintetében ilyen párhuzam állapítható meg, és hogy az érintett termék árának a vizsgálati időszakot követő időszakbeli emelkedését magyarázhatta a nyersanyagárak emelkedése, e körülmények nem támaszthatják alá a Bizottságnak az ideiglenes rendelet (123) preambulumbekezdésében szereplő és a Tanács által a vitatott rendelet (73) preambulumbekezdésében megerősített, a KNK-ból származó import „nagyon alacsony” ára által az uniós gazdasági ágazat áraira és volumenére gyakorolt negatív hatás érvényesülésére vonatkozó következtetéseit.

70 Ami ugyanis egyrészt az uniós gazdasági ágazat áraira gyakorolt hatást illeti, az alaprendelet 3. cikke (9) bekezdése második albekezdésének c) pontjában említett tényező az importtermékek olyan áron való megjelenése, amely „jelentős mértékben leszorítja” az Unióban alkalmazott árakat, vagy „jelentős mértékben megakadályozza az áremelkedést”. Márpedig ezt a következtetést nem támasztják alá a vizsgálati időszak utáni, a jelen ítélet 56. és 57. pontjában említett adatok. Egyébiránt a „nagyon alacsony” áraknak az uniós gazdasági ágazat volumenére gyakorolt leszorító hatását illetően emlékeztetni kell arra, hogy e gazdasági ágazat piaci részesedése a vizsgálati időszakot követő időszak során csak 0,1%-kal csökkent, amint az a vitatott rendelet (53) preambulumbekezdéséből következik.

71 Így a jelen ügy tényállásából nem következik, hogy az alaprendelet 3. cikke (9) bekezdése második albekezdésének c) pontjában említett tényező megvalósultnak tekinthető.

72 Negyedszer és végső soron a vizsgálat tárgyát képező termék raktárkészleteinek szintjét illetően, amelyet az alaprendelet 3. cikke (9) bekezdése második albekezdésének d) pontja kifejezetten úgy határoz meg, mint amely az uniós gazdasági ágazatot érő jelentős kárral való fenyegetés fennállásának megállapítása szempontjából releváns tényező, a vitatott rendelet (74) preambulumbekezdésében megerősítette a Bizottságnak az ideiglenes rendelet (124) preambulumbekezdésében szereplő azon következtetését, amely szerint e tényezőnek nem volt „különösebb jelentősége” az ilyen fenyegetés fennállásának vizsgálata tekintetében, mivel „a készleteket általában a kereskedők (raktározók), nem pedig a gyártók tárolják”, és „nem található bizonyíték arra, hogy olyan mértékű betárolási tevékenység folyna, ami a közeljövőben jelentősen befolyásolná a piacot”.

73 A fenti megfontolásokból következik, hogy a Tanács a vitatott rendeletben tévesen állapította meg, hogy az alaprendelet 3. cikke (9) bekezdésének második albekezdésében említett tényezőkre tekintettel fennáll az uniós gazdasági ágazatot érő jelentős kárral való fenyegetés, ily módon megsértette e rendelet 3. cikke (9) bekezdésének első albekezdését is, amely szerint egyrészt az ilyen fenyegetés meghatározásának tényeken, és nem csupán állításon, feltételezésen vagy távoli eshetőségen kell alapulnia, másrészt pedig a körülmények olyan megváltozásának, amely azt a helyzetet idézheti elő, hogy a dömping kárt okoz, világosan előre láthatónak és közelinek kell lennie.

74 E következtetést a Bizottság és a Tanács által az Európai Unió Bíróságának alapokmánya 23. cikkének második bekezdése alapján előterjesztett észrevételeikben előadott egyik érv sem cáfolja.

75 A Bizottság először is azt állítja, hogy az alaprendelet 3. cikke (9) bekezdésének a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) dömpingellenes megállapodásával összhangban álló értelmezése arra engedne következtetni, hogy az uniós jogalkotó a dömpingellenes vizsgálattal megbízott hatóságra hagyja az e rendelkezésben említett tényező vagy tényezők megválasztásának szabadságát annak érdekében, hogy megalapozza az uniós gazdasági ágazatot érő jelentős kárral való fenyegetés fennállására vonatkozó következtetését, nem csupán azzal a feltétellel, hogy az ilyen megállapításnak „tényeken, és nem csupán állításon, feltételezésen vagy távoli eshetőségen kell alapulnia”. A Bizottság hozzáteszi, hogy a kárral való fenyegetés fennállását az összes releváns körülmény, és nem csupán az alaprendelet 3. cikkének (9) bekezdésében említett négy tényező fényében kell megvizsgálni. Különösen megjegyzi, hogy bár igaz, hogy az uniós piacon a kereslet szűkülésére vonatkozó, az ideiglenes rendelet (91)–(111) és (126) preambulumbekezdésében vizsgált tényezőt nem említi kifejezetten ez a rendelkezés, az továbbra is releváns az uniós gazdasági ágazatot érő jelentős kárral való fenyegetés fennállásának megállapítása szempontjából.

76 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Bizottság ezzel az érveléssel valójában a Törvényszék által a 2014. január 29-i Hubei Xinyegang Steel kontra Tanács ítéletben (T-528/09, EU:T:2014:35) végzett értékeléseket próbálja megkérdőjelezni, jóllehet ezen ítélet, amelyet a Bíróság 2016. április 7-i ArcelorMittal Tubular Products Ostrava és társai kontra Hubei Xinyegang Steel ítélete (C-186/14 P és C-193/14 P, EU:C:2016:209 végleges) helybenhagyott, jogerős, és a Bizottságnak lehetősége volt azt fellebbezés útján vitatni, de ezt nem tette. Ezen intézmény tehát nem használhatja fel az érvényesség vizsgálatára irányuló előzetes döntéshozatali eljárás keretében tett észrevételeit a Törvényszék ezen ítéletének közvetett vitatása céljából. Következésképpen a Bizottság ezen érveit nem kell érdemben megvizsgálni.

77 Másodszor a Tanács és a Bizottság arra hivatkozik, hogy a 2015/2272 végrehajtási rendelet és a 2018/928 végrehajtási határozat egyrészt megállapítja az uniós gazdasági ágazat jelentős kárral való fenyegetettségének fennállását, másrészt pedig azt, hogy az ilyen veszély konkretizálódna, ha a vitatott rendelet érvénytelenségét *erga omnes* hatállyal megállapítanák.

78 E tekintetben egyrészt emlékeztetni kell arra, hogy valamely jogi aktus érvényessége értékelésének, amelyet a Bíróságnak előzetes döntéshozatali eljárás keretében kell elvégeznie, rendszerint az ezen aktus elfogadásának időpontjában fennálló helyzeten kell alapulnia (2020. július 9-i Donex Shipping and Forwarding ítélet, C-104/19, EU:C:2020:539, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

79 Másrészt, amint arra a Bíróság a 2016. április 7-i ArcelorMittal Tubular Products Ostrava és társai kontra Hubei Xinyegang Steel ítéletében (C-186/14 P és C-193/14 P, EU:C:2016:209, 71. pont) emlékeztetett, az uniós gazdasági ágazatot érő jelentős kárral való fenyegetés fennállását a dömpingellenes intézkedés elfogadásának időpontjában kell megállapítani, amely időpont a jelen ügyben a vitatott rendelet elfogadása időpontjának felel meg.

80 Ebből következik, hogy sem a 2015/2272 végrehajtási rendeletnek, sem pedig a 2018/928 végrehajtási határozatnak a vitatott rendelet elfogadását követő megalkotása nem befolyásolhatja ez utóbbi érvényességét.

81 Egyébiránt sem e végrehajtási rendeletből, sem pedig e végrehajtási határozatból nem lehet arra következtetni, hogy a vitatott rendelet elfogadásának időpontjában jelentős kárral való fenyegetés állt fenn az uniós gazdasági ágazat számára.

82 Következésképpen, mivel – amint az a jelen ítélet 45–73. pontjából következik – a Tanács a vitatott rendelet elfogadásával megsértette az alaprendelet 3. cikke (9) bekezdésének és 9. cikke (4) bekezdésének együttesen értelmezett rendelkezéseit, meg kell állapítani, hogy a vitatott rendelet érvénytelen.

A költségekről

83 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

A Kínai Népköztársaságból származó egyes varrat nélküli vas- vagy acélcsövek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2009. szeptember 24-i 926/2009/EK tanácsi rendelet érvénytelen.

Aláírások